

Ett livligt afrikanskt föreningsliv

I landets största stad finns aktiviteter för människor med specifika behov och olika bakgrunder. Inte minst finns här en rad invandrarföreningar.

JOSEF TEKLE, ORDFÖRANDE FÖR ERITREANSKA föreningen i Stockholmsförorten Fisksätra, tycker att det är bra med landsföreningar eftersom de både lär barn som födda här om deras rötter och nykomlingar om hur det svenska samhället fungerar.

– Regeringen satsar mycket pengar på integration men effekterna motsvarar inte förväntningarna. Därför jobbar vi med att hjälpa varandra att respektera vår egen bakgrund och samtidigt skapa större förståelse där vi lever nu.

Mariam Kamwendo, som kommer från Zambia, tycker däremot att det finns för många landsföreningar och menar att problemet är att de motverkar integrationen.

– Jag är inte med i någon förening för vi är inte så många med zambiskt ursprung här, och jag vill inte bara umgås med zambier. Det motverkar syftet med integration när vi separerar oss i olika små grupper. I Fisksätra finns ungefär 20 invandrarfören-

ingar varav de största drivs av gambianer och eritreaner. Här finns även den internationella kvinnoföreningen Rosen samt en moské.

– Vi försöker påverka positivt, engagera våra medlemmar och ge våra barn kunskap om var vi kommer från. Det betyder inte att vi inte är öppna mot andra afrikaner. Vi har mycket bra samarbete med många andra föreningar, säger Josef Tekle.

I Stockholm finns även Afrosvenskarnas Riksförbund, som vänder sig till alla afrikaner och även svenskar. Föreningen är politiskt och religiöst obunden och anordnar en rad aktiviteter. En gång i veckan har man ett kulturkafé då man bjuder in gäster och diskuterar olika ämnen som påverkar afrikaner i Sverige och i Afrika.

SARUDZAYI ZINDOGA